

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Rosalba Alassini (C-317/08), Filomena Califano (C-318/08), Lucia Anna Giorgia Iacono (C-319/08), Multiservice Srl (C-320/08)

Strona pozwana: Telecom Italia SpA (C-317/08), Wind SpA (C-318/08) Telecom Italia SpA (C-319/08), Telecom Italia SpA (C-320/08)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Giudice di Pace di Ischia — Wykładnia dyrektywy 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywy o usłudze powszechnej) (Dz.U. L 108, s. 51), dyrektywy 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. w sprawie niektórych aspektów sprzedaży towarów konsumpcyjnych i związanych z tym gwarancji (Dz.U. L 171, s. 12) i art. 6 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka — Spory w zakresie usług łączności elektronicznej pomiędzy użytkownikami końcowymi i operatorami dotyczące naprawienia szkody poniesionej w wyniku zarzucanego niewykonania umowy, której przedmiotem była usługa telefoniczna świadczona przez operatora — Przepisy krajowe przewidujące obligatoryjną próbę zawarcia ugody, poprzedzającą wniesienie powództwa sądowego — Możliwość wytoczenia powództwa sądowego bez podjęcia próby zawarcia ugody

Sentencja

- Artykuł 34 dyrektywy 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywy o usłudze powszechnej) powinien być interpretowany w ten sposób, że nie sprzeciwia się on przepisom państwa członkowskiego, na mocy których spory w zakresie usług łączności elektronicznej pomiędzy użytkownikami końcowymi i dostawcami rzeczonych usług dotyczące praw przyznanych w tej dyrektywie muszą być przedmiotem obligatoryjnej pozasądowej próby zawarcia ugody jako warunku dopuszczalności powództwa sądowego.
- Zasady równowagi i skuteczności, a także zasada skutecznej ochrony sądowej, również nie sprzeciwiają się przepisom krajowym narzucającym w przypadku takich sporów uprzednie przeprowadzenie postępowania pojednawczego, o ile postępowanie to nie prowadzi do wydania decyzji wiążącej dla stron, nie opóźnia w istotny sposób wniesienia powództwa sądowego, powoduje zawieszenie biegu przedawnienia dochodzonych praw i nie wiąże się z ponoszeniem kosztów przez strony, chyba że koszty te są nieznaczne, pod warunkiem wszakże, iż droga elektroniczna nie stanowi jedynej sposobu dostępu do rzeczonych postępowania pojednawczego i że dopuszczalne jest zastosowanie środków tymczasowych w szczególnych przypadkach, kiedy wymaga tego nagła sytuacja.

(¹) Dz.U. C 236 z 13.09.2008.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 16 marca 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation — Francja) — Société Olympique Lyonnais przeciwko Olivierowi Bernardowi i Société Newcastle UFC

(Sprawa C-325/08) (¹)

(Artykuł 39 WE — Swobodny przepływ pracowników — Ograniczenie — Zawodowi piłkarze — Obowiązek podpisania pierwszej umowy w charakterze zawodowego piłkarza z klubem, który piłkarza wyszkolił — Zasadzenie od piłkarza odszkodowania z powodu naruszenia tego obowiązku — Uzasadnienie — Cel polegający na wspieraniu naboru i szkolenia młodych piłkarzy zawodowych)

(2010/C 134/05)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour de cassation

Strony postępowania przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Société Olympique Lyonnais

Strona pozwana: Olivier Bernard i Société Newcastle UFC

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Cour de cassation (Francja) — Wykładnia art. 39 WE — Przepis krajowy zobowiązujący piłkarza do wypłacenia odszkodowania klubowi, który go wyszkolił, jeżeli po zakończeniu okresu szkolenia podpisuje on w charakterze zawodowego piłkarza umowę z klubem innego państwa członkowskiego — Przeszkoda w swobodnym przepływie pracowników — Możliwość uzasadnienia takiego ograniczenia koniecznością wspierania naboru i szkolenia młodych piłkarzy zawodowych

Sentencja

Artykuł 45 TFUE nie stoi na przeszkodzie systemowi, który w celu zrealizowania celu polegającego na wspieraniu naboru i szkolenia młodych piłkarzy gwarantuje klubowi szkoleniowemu odszkodowanie w przypadku, gdy młody piłkarz podpisze, po zakończeniu swojego okresu szkoleniowego, umowę w charakterze zawodowego piłkarza z klubem innego państwa członkowskiego, pod warunkiem, że system ten jest w stanie zagwarantować realizację tego celu i nie wykracza poza to, co konieczne do osiągnięcia tego celu.

Dla zagwarantowania realizacji tego celu nie jest konieczne uregulowanie, takie jak w sprawie przed sądem krajowym, zgodnie z którym obiecujący gracz, który po zakończeniu swojego okresu szkoleniowego podpisze umowę w charakterze zawodowego piłkarza z klubem innego państwa członkowskiego, ryzykuje, że zostanie od niego zasądzone odszkodowanie, którego wysokość jest obliczana bez związku z rzeczywistymi kosztami szkolenia.

(¹) Dz.U. C 247 z 27.9.2008.